

Ростислав
ЧУБАР

маленька принцеса

Ростислав Чубар

Маленька принцеса. Казки

«Издательские решения»

Чубар Р.

Маленька принцеса. Казки / Р. Чубар — «Издательские решения»,

ISBN 978-5-44-905194-3

Маленькі казочки про маленьку принцесу, в якій ви впізнаєте своїх власних діточок. Рекомендується читати на ніч, випивши теплого молока і забравшись у затишне ліжечко.

ISBN 978-5-44-905194-3

© Чубар Р.
© Издательские решения

Содержание

Сонне царство	7
Зубна сімейка	11
Конец ознакомительного фрагмента.	12

Маленька принцеса Казки

Ростислав Чубар

Иллюстратор Аліна Гуйтор

© Ростислав Чубар, 2019

© Аліна Гуйтор, ілюстрації, 2019

ISBN 978-5-4490-5194-3

Создано в интеллектуальной издательской системе Ridero

Ростислав Чубар

маленька
принцеса

Казки

Художник
Аліна Гуйтор

У далекій далечині, в заобрійній країні у величезному замку жила—була собі одна маленька принцеса. Звали її Аря. На зріст принцеса була трохи вища за стіл, але мала поганий характер і ніхто, ні тато-король, ні матуся—королева не могли змусити її їсти все, що було у неї в тарілці. Як не старалися кухарі, які б смачні страви не готували вони принцесі, від неї чули тільки одне: «Не хочу!»

«— НЕ ХОЧУ» — раз у раз лунало в замку.

«– НЕ ХОЧУ!» – кричала принцеса так, що у величезному буфеті, тужливо дзвеніли чашки.

«– НЕ ХОЧУ!» – І ложки підстрибували від несподіванки і перемішувалися з виделками.

– «Яка невихована дівчинка», – зітхали чашки.

– «Украї невихована», – погоджувались ложки.

І ось, через те, що принцеса погано їла, вона перестала рости.

Всі її подружки, давно вже були вищі за неї. Але принцеса, все одно за обідом ховала їжу за щогою, а потім таємно випльовувала її.

Минув рік, другий, третій, всі подружки принцеси вже давно закінчили Королівський дитячий садочок, і пішли вчитися до Королівської школи, а принцеса Аря так і залишалася маленькою...

...І ось, минуло 10 років, всі подружки давно стали дорослими і забули про маленьку принцесу, а вона так і залишалася на зріст, трохи вища за стіл, і щоб виглянути у вікно, їй доводилося просити короля, щоб він присунув важкий стілець ближче до вікна.

І одного разу, літнім днем, король сказав королеві:

– Наша донька вже доросла, вчора їй виповнилось 20 років! Досить з нею панькатися, нам потрібно терміново поїхати у відпустку! Збирай королівські валізи!

Король з королевою поїхали, а маленька принцеса залишилася одна, в своєму величезному замку. Захотіла принцеса попиту соку, та не змогла дотягтися до буфетної полиці. Захотіла, крикнути у вікно, щоб хто-небудь прийшов до неї на допомогу, але їй не вистачило сил пересунути стілець. Сіла принцеса на підлогу і почала гірко плакати, і...

...І прокинулася!

«Ой, як добре, що це був тільки сон», – сказала собі принцеса Аря, —

«Від сьогодні я добре їстиму, доїдатиму все що у мене в тарілці і ніколи не ховатиму їжу за щогою».

З цього дня принцеса, почала добре їсти, почала рости і швидко наздогнала своїх подруг.

* * *

Сонне царство

Більш за все на світі, маленька принцеса Аря, любила вдень, грати зі своїми ляльками. Але хіба ж можна як слід награтися, якщо на найцікавішому місці, тебе укладають спати?

Тільки бувало, вона почне розчісувати ляльці волосся, або усаджувати ляльок пити чай, як мама, вже гукає з віконця:

– Аря, донечка, пора спати!

Аря терпіти не могла, спати вдень. Зазвичай, вона просто прикидалася сплячою.

– Ох доню доню, зітхала матуся-королева. От забере тебе з собою КІТ-СНОВИД!

Треба відзначити, що всі слухняні дівчатка заобрійного королівства після обіду завжди лягали спати і спали дуже міценько, тому що знали: до дівчаток які не сплять, може завітати КІТ-СНОВИД. І забрати їх з собою у Сонне царство.

І лише принцеса Аря не бажала спати вдень. Як не вмовляла її королева, як не просив король, Аря вперто дивилася в стелю, лежачи в своєму затишному ліжку.

Та ось одного разу, як завжди лежачи вдень в своєму ліжку, Аря почула дивний звук: «Пих—Пих—Пих» – лунало десь вдалечині. «Пих—Пих—Пих» – почулося за вікном, немов старий паровоз поволі підіймається на круту гору.

Дивно, подумала Аря, – поряд з нашим замком немає залізниці.

І не встигла вона до ладу, це обміркувати, як раптом «Пих—Пих—Пих» пролунало прямо в кімнаті, і вона побачила, що на квартирі сидить власною персоною КІТ-СНОВИД!

– Таак, це тиш, таа дівччинка, якка не бажэжэае спати вдень? – зашипів
– КІТ-СНОВИД. – А чччула, що я роблю з такими дівчатками?

*Не встигла Аря, щось відповісти або покликати на допомогу,
як КІТ-СНОВИД, вигнув спину, підняв хвіст трубою, і, виблискуючи очима, зашипів, як
старий паровозний казан:*

– Підешиииии зі мною, в моє Сонне царство, мні якраз там служэжэжниця потрібна!

*У очах у Арі все закрутилося, зникло її м'якеньке ліжко, розтанули в повітрі стіни замку
і опинилася принцеса Аря в самісінькому Сонному царстві, в будинку КОТА-СНОВИДА.*

І довелося Арі стати служницею у КОТА-СНОВИДА

*День і ніч вона мила підлоги та прала скатертини, чистила килими та вичісувала
шерсть КОТА-СНОВИДА і не було у неї ні хвилинки спокою.*

*Але найстрашніше, що вона більше не могла заснути. Навіть вночі,
коли КІТ-СНОВИД, замикав її в темному льосі, вона ні на хвилинку не могла заснути.
КІТ-СНОВИД в покарання повністю позбавив її сну. Всі ночі маленька принцеса Аря проводила,
сидячи на холодній кам'яній підлозі, і гірко плакала.*

*Однієї ночі Аря, як завжди, сиділа в темному льосі і думала: – Ой, як добре мені було,
колись в своєму ліжку, як тепло і затишно було в ньому спати. А які чудові сни я бачила,
а зараз...». І сльози струмком полилися з очей принцеси...*

І раптом, в тиші, вона чітко почула: – Пі-пі-пі, не плач дівчинка, я тобі допоможу.

– Хто ти? – запитала Аря.

– Я мишка. Колись я теж була дівчинкою і не любила спати вдень. І тоді, КІТ-СНОВИД забрав мене з собою і зробив своєю служницею. Я працювала дуже важко, але одного разу випадково розбила улюблену миску

– КОТА-СНОВИДА, він страшенно розлютився і перетворив мене на мишку, щоб з'їсти, але я змогла втекти і тепер живу у нірці і іноді краду хлібні скоринки з кухні.

– Але як же ти мені допоможеш, – запитала Аря, – адже ти така маленька?

– Якось у ночі, я почула, що КІТ-СНОВИД, щось муркоче собі під ніс уві сні. Пробравшись в його спальню я дізналася, що, дівчинка, яку КІТ-СНОВИД забрав до себе в Сонне царство має знайти і з'їсти лист чарівної трави Валеріани і тоді вона одразу ж опиниться удома.

– Але як же мені впізнати цю чарівну траву?

– А ти постеж за КОТ-СНОВИДОМ, дуже він цю травичку любить і як наїсться її, починає, пісні тягнути.

Наступного дня, Аря, прибираючи в саду, побачила, що в глибині саду росте травичка, яку полюбляє їсти КІТ-СНОВИД, і завжди, коли їсть, дивиться, щоб жодного листочка не залишилося. І ось одного разу, в іншому кінці саду, Аря побачила, що із землі виглядає крихітна стеблинка тієї самої, чарівної, трави Валеріани. Аря стала щодня, таємно, стежити за паростком, поливати його і одного ранку паросток випустив маленький листочок. Принцеса швидко зірвала його, поклала в рот і...

Опинилася в своєму замку, в своєму ліжку.

Король з королевою дуже зраділи поверненню дочки і влаштували великий королівський бал. А маленька принцеса Аря тепер завжди вдень лягала спати і спала міцно-міцно, щоб ніколи більше, не зустрітися з КОТОМ-СНОВИДОМ.

* * *

Зубна сімейка

Жила собі в роті у маленької принцеси Арі ціла зубна сімейка:

брати-зуби, всі як один красиві, рівні, білі. Працювали вони день у день, стежили, щоб маленька принцеса Аря, була сита і здорова. Старші брати кусали їжу, середні пережовували її та і молодші, хоча тільки-тільки з'явилися на світ, старалися щосили. Але головне, всі брати мріяли про те, що коли буде королівський бал, і маленька принцеса посміхнеться гостям, всі гості скажуть: «Яка чарівна усмішка у нашої принцеси!». Для того, щоб залишатися, білими, рівними і красивими, щодня, вранці і увечері, до братів приходила мудра тітонька Зубна Щітка.

Мудра тітонька Зубна Щітка, умивала їх після сну, чистила кожен зубок, знаходила будь-яку, хоч найменшу смітинку. Увечері вона готувала їх до сну, перевіряла, чи не захворів хто з них, чи не підхопив якусь інфекцію. Брати-зуби були дуже вдячні тітоньці Зубній Щітці за турботу і завжди з нетерпінням чекали на неї.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.